

space_race.ttf

Space Race

AAACCCEEEFFGHIIJKLLNNNOOPPQRRAASTTUUVWXYZZ

aaabccddeeffghijllmnnnooppqrrssttuuuvwwxyzz

0123456789

-.:~!@

U Cazarai zid isly muž menom Mornehus, staLnih Mohorty, zvanej Tlakaha. Bol nebozny a bohobojny a calym svojim domom. Daval veľa almuzien ľudu a uslavine sa modliť h Bohu. Bez ohľadu Lraľej hodiny popoludni videl jasne vo videni Bezieho anjela, ako prichádza h nemu a oslovuje ho: „Mornehus! Ma on na neho Madel a praľahuľy povedal: „Čo ja, Pane? Odpovedal mu: „Tvoja modľba a Lvoja almužny vyľupili pred Božiu Lvár a on si na ne spomenul. N Lerez pošli mužov do Joppa a zavolaj si Šimona s primenim Faľar: biva v isľahu Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ N hrad anjel, čo s nim hovoril, odsiel, zavolať si dvoch alukov a nabožního vojaha z Lych, čo mu boli podriadeni, všetko im porozprával a poslal ich do Joppa. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa h mestsu, Faľar vyšiel ohľadu poludnia na strechu modľ sa. Hrad vyľadil, chcel jesť. Nym mu pripravovak, padol do vyľrzenia. Videl otvorené nebo a zostupovaľ akosi nádobu, ako veľho praľaradla, opúšťane za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhý štvornozcov, zemeplazov a nebesah očičvo. I zasznel mu hlas: „Faľar, veľan, zabijaj a jedť!“ Ma Faľar povedal: „Mijehym činom, Pane, ved som nikdy nejedel nic poľhorvené a nečisté.“ Ma hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očičil, ty nanezvyaj poľhorvenym.“ Tola sa opahovalo Lri rasy a hrad bola nádoba vzeľa do neba. Nym bol Faľar v rozpaľoch, čo La bol za úhez, Moryj videl, zaslali pri bráne muži, Moryjch poslal Mornehus, a dopyľovali sa na Šimonov dom. Zavolať a pýľali sa, či Lam biva Šimon s primenim Faľar: Ma Faľar premýšľal o videni. Duch mu povedal: „Mudajji Ča Lraja muži, veľan Leda, zid dolu a bez vahanja chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Faľar zisiel h mužom a povedal: „Ja som Len, Moryšo Madala, hvali čomu ste prišli?“ Oni povedali: „StaLnih Mornehus, spravodivý a bohobojny muž, Moryšmu celý zidovský národ vydava svedečvo, dostal pohyn od svetľaho anjela aby si La pozval do domu a vygoťil Lvoje slova.“ Čovatel ich Leda dnu a pohostil. Ma druhý deň veľal a siel s nimi a nieľtari bratia z Joppa ho spravdzali. U dalei deň prišiel do Cazaray, Mornehus ich už čaľal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Hrad Faľar prichádzal, Mornehus mu vyšiel v isľraľy, padol mu h nohám a poklonil sa. Ma Faľar ho zdvihol a povedal mu: „veľan, ej ja som len človek.“ Ma sa s nim rozprával, vsial dnu a nesial Lam mnoha zhrmazdených. I povedal im: „Uy viaľa, že Čid sa nesmie spolčić ani sľraľuň s cudzincom. Ma mne Boh úhazal, že nemám niľtoho nazývať poľhorvenym alebo nečistym človekom. Faľa som prišiel bez vahanja, keď ste ma pozvali. N pýľam sa, hvali čomu ste ma pozvali?“ Mornehus povedal: „U La šlyri dni práve v ľaľa hodinu, čo som sa o Lraľej hodine popoludni modľil vo svojom dome. Tu prado mnou zaslal muž v bielom odeve a povedal mi: „Mornehus, Lvoja modľba je vyslyšaná a Boh si spomenul na Lvoje almužny. Pošli Leda do Joppa a zavolaj si Šimona s primenim Faľar: biva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hrad som Leda poslal po Laha a ty si dobre urobil, že si prišiel. N Lerez sme my vseľci Lu pred Božou Lvárou, aby sme vygoťili všetho, čo Li Fan príhazal.“ Uľady Faľar očvori vsľa a povedal: „Mozaj poznávam, že Boh neneďra niľomu, ale v hradom nárade mu je milý Len, Ma sa ho boji a hová spravodivo. Šynom Izraela zaslal slovo a zveľoval poľty šľrže Jezisa Mryša; on je Fanom všetlych: Uy viaľa, čo sa počnič od Dailey po Mryša, Moryj Měal Jan, dielo po calej Ľude; aľo Boh pomazal Jezisa z Meryša Duchom Svělym s mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetlych posednutých diablom, lebo bol s nim Boh. N my sme sveľtami vseľľeho, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ma zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho Lraľišho dňa vzhriael a dal mu, aby sa zjavil **☩** nie vseľľemu ľudu, ale sveľťom, Moryjch Boh vopred určil, nám, čo sme s nim po jeho zmeľvyčvaelani jedi a piť. N príhazal nám, aby sme ľudu Měael a dosvedčovali, že La jeho Boh usľanovil za sudcu živých i mŕľvych. Jemu vydávajú vseľci proroci svedečvo, že pre jeho meno dosielne odpustenie hriechov hradý, Ma v neho veri.“ Nym Faľar Laľa hovoril, zaslupil Duch Svěly na vseľlych, čo počivali slova. N veriaci z obriezky, čo prišli a Faľrom, zasl, že sa dar Duča Svěľaho vyľal ej na pohanov, lebo ich počili hovorčić jazyhmi a veľebčić Boha. Uľady Faľar povedal: „Měza este nieľto zabrániť, aby boli vodou pokrčteni Li, čo dostali Duča Svěľaho Laľ aľo my?“ N rozhazal ich pohrččić v mene Jezisa Mryša. Faľom ho prosili, aby v nich nieľľo dňa zaslal.